

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 969/2024
27.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Пантовић, адвокат из ..., против туженог ЗЗ из ..., чији је пуномоћник Драган Дивац, адвокат из ..., ради заштите од узнемиравања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 786/23 од 11.05.2023. године, у седници одржаној 27.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 786/23 од 11.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 786/23 од 11.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 2651/21 од 24.01.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужени узнемиравао тужиоце у несметаном праву својине и коришћења објекта, система водоснабдевања и каптаже изграђене на кат.парцели број .. к.о. ..., коју каптажу чине две коморе и то једна комора из које је одведена вода до заједничког резервоара и друга – преливна комора, на тај начин што је средином месеца августа 2021. године, покидао (пресекао) ланац којим је био обезбеђен поклопац каптаже, а затим затесано дрво дужине око 50цм и пречника око 6цм поставио у доводну водоводну цев којом се пуни комора из које је вода даље одведена до заједничког резервоара тужилаца, па је наложено туженом да тужиоцима омогући несметано коришћење објекта, система водоснабдевања и каптаже и да се убудуће уздржава од свих радњи којим се тужиоцима на било који начин онемогућава или ограничава коришћење истих. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно плати трошкове парничног поступка у износу од 340.580,00 динара са законском затезном каматом према Закону о затезној камати почев од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 786/23 од 11.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као посебној по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Поднетом тужбом тражена је заштита од узнемиравања права својине и коришћења објекта, система водоснабдевања и каптаже која је изграђена средствима правних претходника тужилаца 1974. године на парцели .. к.о. ... која је у приватном власништву ИИ, правног следбеника сада покојног ЈЈ. Реч је о тужби предвиђеној чланом 42. Закона о основама својинско-правних односа (негативна тужба). У конкретном случају, нижестепени судови су утврдили (чињенично стање не може бити предмет испитивања ревизијског суда приликом одлучивања о посебној ревизији) да је тужени у августу 2021. године покидао (пресекао) ланац којим је био обезбеђен поклопац каптаже и онемогућио водоснабдевање тужилаца из каптаже која је саграђена 1974. године средствима правних претходника тужилаца и усвојен је тужбени захтев.

У поднетој ревизији није изложено правно питање које је од општег интереса или у интересу остваривања равноправности грађана, а по оцени Врховног суда такво питање у овом спору и не постоји. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима које би, због другачијег пресуђења, указивале на потребу одлучивања ради уједначавања судске праксе. Указивање ревидента на погрешну примену одредбе члана 42. Закона о основама својинско-правних односа није разлог да се одлучи о посебној ревизији у одсуству осталих услова за примену наведеног института.

Из наведеног наведених разлога на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.09.2021. године. Вредност предмета спора је 51.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке

Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд утврдио да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**